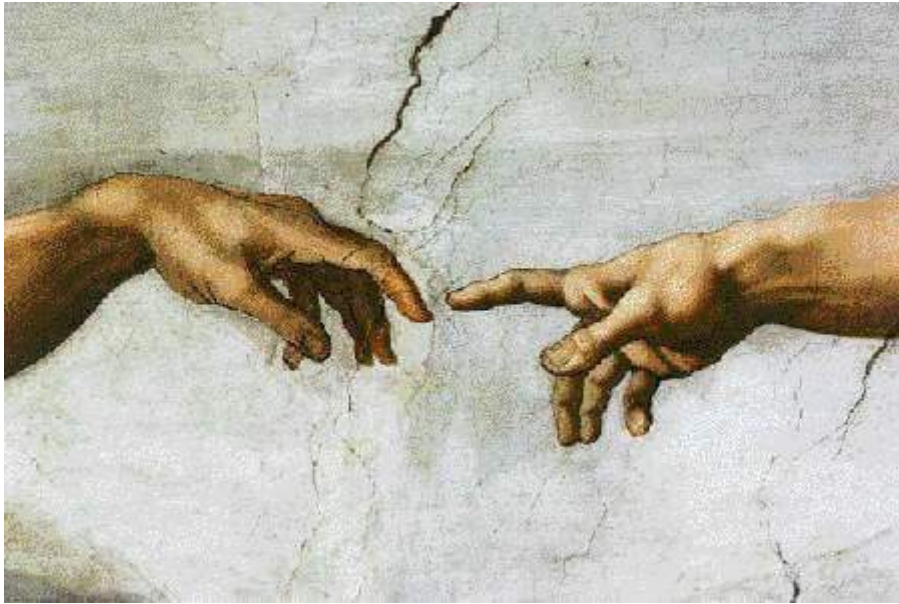

Ο Θεός βοηθάει σε ό,τι δεν γίνεται ανθρωπίνως

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο Θεός βοηθάει εκεί που πρέπει, εκεί που δεν μπορεί ο άνθρωπος να ενεργήσει ανθρωπίνως· δεν θα βοηθήσει την χαζομάρα μας. Ρεζιλεύουμε έτσι και τους Αγίους. Αλλά και αν είχε διάθεση να κάνει αυτό που μπορούσε να κάνει και δεν το έκανε, γιατί κάτι τον εμπόδισε, ο Θεός θα τον βοηθήσει σε μια δύσκολη στιγμή. Αν όμως δεν είχε διάθεση, ενώ είχε κουράγιο, ο Θεός δεν θα βοηθήσει. Σου λένε λ.χ. να βάζεις το βράδυ τον σύρτη στην πόρτα και εσύ δεν τον βάζεις, γιατί βαριέσαι, και λες ότι θα φυλάξει ο Θεός. Δεν είναι ότι έχεις εμπιστοσύνη στον Θεό και δεν βάζεις τον σύρτη, αλλά δεν τον βάζεις, γιατί βαριέσαι. Πως να βοηθήσει τότε ο Θεός; Να βοηθήσει δηλαδή τον τεμπέλη; Όταν λέω σε έναν να βάλει τον σύρτη και δεν τον βάζει, και μόνο για την παρακοή του θέλει τιμωρία.

- Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου

Ο,τι μπορεί να κάνει κανείς ανθρωπίνως, πρέπει να το κάνει και ο,τι δεν μπορεί, να το αφήνει στον Θεό. Και αν κάνει λίγο περισσότερο από ο,τι μπορεί, όχι όμως από εγωισμό αλλά από φιλότιμο, γιατί νομίζει ότι δεν εξήντησε αυτό που μπορεί να κάνει ανθρωπίνως, πάλι το βλέπει ο Θεός και συγκινείται. Ο Θεός, για να βοηθήσει, θέλει και την δική μας προσπάθεια. Βλέπεις, ο Νώε εκατό χρόνια παιδευόταν να φτιάξει την Κιβωτό. Πριόνιζαν τα ξύλα με ξύλινα πριόνια. Έβρισκαν άλλα ξύλα πιο σκληρά και τα έφτιαχναν πριόνια. Δεν μπορούσε τάχα να κάνει κάτι ο Θεός, ώστε να τελειώσει γρήγορα η Κιβωτός; Τους είπε όμως πως να την φτιάξουν και μετά τους έδινε δυνάμεις (1). Γι' αυτό να κάνουμε ο,τι μπορούμε εμείς, για να κάνει και ο

Θεός ο,τι εμείς δεν μπορούμε.

Ήρθε κάποιος στο Καλύβι και μου είπε: «Γιατί οι καλόγεροι κάθονται εδώ και δεν πάνε στον κόσμο, να βοηθήσουν τον λαό;». «Αν πήγαιναν έξω στον κόσμο, να βοηθήσουν τον λαό, του είπα, θα έλεγες γιατί οι καλόγεροι γυρίζουν στον κόσμο. Τώρα που δεν πάνε, λες γιατί δεν πάνε». Ύστερα μου λέει: «Γιατί οι καλόγεροι πηγαίνουν στους γιατρούς και δεν τους βοηθάει ο Χριστός τους και η Παναγία τους να γίνουν καλά;». «Αυτήν την ερώτηση, του λέω, μου την έκανε και ένας Εβραίος γιατρός». «Αυτός δεν είναι Εβραίος», μου λέει ένας που ήταν μαζί του. «Δεν έχει σημασία που δεν είναι Εβραίος, του λέω. Αυτή η ερώτηση Εβραίου είναι. Και θα σας πω την απάντηση που έδωσα στον Εβραίο, αφού είναι όμοια η περίπτωση. “Εσύ, σαν Εβραίος που είσαι, του είπα, έπρεπε να ξέρης απ’ έξω την Παλαιά Διαθήκη. Εκεί στον Προφήτη Ησαΐα αναφέρει ότι ο Θεός χάρισε στον βασιλιά Εζεκία, επειδή ήταν πολύ καλός, ακόμη δεκαπέντε χρόνια ζωής. Έστειλε τον Προφήτη Ησαΐα και είπε στον βασιλιά: Ο Θεός σου χαρίζει ακόμη δεκαπέντε χρόνια ζωής, γιατί διέλυσες τα άλση των ειδωλολατρών. Και για την πληγή σου – ο βασιλιάς είχε και μια πληγή – είπε ο Θεός να βάλεις επάνω μια τσαπέλλα (2) σύκα, και θα γίνης καλά! Αφού ο Θεός του χάρισε δεκαπέντε χρόνια ζωής, δεν μπορούσε να θεραπεύσει και εκείνη την πληγή; Εκείνη όμως γιατρευόταν με μια τσαπέλλα σύκα”» (3). Πράγματα που γίνονται από τους ανθρώπους να μην τα ζητάμε από τον Θεό. Να ταπεινωνώμαστε στους ανθρώπους και να ζητάμε την βοήθειά τους.

Μέχρις ενός σημείου θα ενεργήση ο άνθρωπος ανθρωπίνως και μετά θα αφεθή στον Θεό. Είναι εγωιστικό να προσπαθή να βοηθήση κανείς σε κάτι που δεν γίνεται ανθρωπίνως. Σε πολλές περιπτώσεις που επιμένει ο άνθρωπος να βοηθήση, βλέπω ότι είναι από ενέργεια του πειρασμού, για να τον αχρηστέψη. Εγώ, όταν βλέπω ότι δεν βοηθιέται μια κατάσταση ανθρωπίνως – λίγο-πολύ καταλαβαίνω μέχρι ποιο σημείο μπορεί να βοηθήση ο άνθρωπος και από ποιο σημείο και μετά πρέπει να τ’ αφήση στον Θεό –, τότε υψώνω τα χέρια στον Θεό, ανάβω και δυό λαμπάδες, αφήνω το πρόβλημα στον Θεό και αμέσως τακτοποιείται. Ο Θεός ξέρει ότι δεν το κάνω από τεμπελιά.

Γι’ αυτό, όταν μας ζητούν βοήθεια, πρέπει να διακρίνουμε και να βοηθούμε σε όσα μπορούμε. Σε όσα όμως δεν μπορούμε, να βοηθούμε έστω με μια ευχή ή με το να τα αναθέτουμε μόνο στον Θεό· και αυτό είναι μια μυστική προσευχή.

1) Βλ. Γέν. 6, 13 κ.έ.

2) Ἀρμαθιὰ ἀπὸ ξερὰ σύκα περασμένα σὲ νῆμα ἢ βοῦρλο.

3) Βλ. Ἠσ. 38, 4 κ.έ.